

[Lone Dybkjær]

Lad os blot tage én absurditet, nemlig den gang lærerne skulle til at overholde deres hviletidsbestemmelser, således at de ikke kunne have et fornuftigt samarbejde med forældrene. Der er vel ingen, der tror, at børnene kom til skade, fordi lærerne havde udskudt tiden fra kl. 9 til kl. 10.

Derfor er der faktisk i det virkelige liv god fornuft i indimellem at prøve at lempe lidt på tiderne. Det er ikke ensbetydende med, at man ikke skal overholde de generelle krav, og det er ikke ensbetydende med, at man må udsætte folk for hårdt arbejde, uden at de kommer til at hvile sig; det er kun et udtryk for, at livet er mindre firkantet efter min opfattelse end efter hr. Poul Erik Dyrlands. Og medmindre hr. Poul Erik Dyrland provokerer meget stærkt, vil jeg ikke tage ordet igen.

Formanden:

Hr. Poul Erik Dyrland – således advaret – har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg skal nok lade være med at provokere fru Lone Dybkjær mere, men jeg vil dog sige, at jeg er glad for, at fru Lone Dybkjær fastslår, at der ikke må ske et pres i retning af et dårligere arbejdsmiljø med denne lovgivning. Jeg er meget glad for at kunne konstatere, at man har den holdning i Det Radikale Venstre.

Men jeg synes egentlig, at det eksempel, som fru Lone Dybkjær kom med her fra talerstolen vedrørende lærernes arbejdstider, var et meget dårligt eksempel, for jeg har ikke ligefrem indtryk af, at det er skolelærere, der skal arbejde inden for de erhvervszoner, der bliver oprettet. Hvis det går, som Fremskridtspartiet forestiller sig, har jeg indtryk af, at der skal blomstre en eller anden industrivirksomhed op inden for disse erhvervszoner, hvor man beskæftiges ved farlige maskiner, værktøjer, stoffer osv. Det er dér, risikoen kommer ind i billedet, hvis man med loven i hånd har dispenseret for andre arbejdstider og længere arbejdstider og dispenseret væk fra de ugentlige sikrede fridøgn. Det er jo en kendsgerning, at arbejdsulykkerne sker, når folk er trætte og udkørte; det tror jeg ikke nogen vil benægte fra denne talerstol, og det er det, vi i Socialdemokratiet frygter vil ske, når vi lukker op for disse ting.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal helt undlade at gå ind i den følelsesladede diskussion omkring dette forslag. Det er jo stort set en gentagelse af det, der blev fremført under andenbehandlingen, så det finder jeg ikke anledning til.

Jeg vil koncentrere mig om de to spørgsmål, som er stillet til mig. Fru Lilli Gyldenkilde spurgte, om vi havde modtaget reaktioner på de forslag, vi har sendt til EF. Jeg må her minde om lovforslagets § 2, der gør rede for, at vi har til hensigt at sætte hele pakken i gang samtidig, når vi har reaktionerne fra EF. Jeg er ikke bekendt med, at vi skulle have modtaget reaktioner fra EF på nuværende tidspunkt, men jeg har selvfølgelig ikke noget imod at orientere om det, når vi er parate til at trykke på startknappen på det grundlag, vi har, når EF har reageret.

Hr. Ole Vagn Christensen spurgte for snart længe siden, om det var en betingelse for at nyde disse særlige fordele for eksempelvis et byggefirma, som har hjemstedsadresse i en erhvervszone, at dets arbejde skulle finde sted i erhvervszonen. Jeg må her henvise til mit skriftlige svar på spørgsmål nr. 13, side 3 nederst, i bilaget til betænkningen, hvor der helt entydigt er givet det svar, at det naturligvis ikke er en betingelse, at arbejdet fysisk udføres i erhvervszonen.

Formanden:

Jeg skal lige, inden jeg slutter forhandlingen, sige, at hr. Ole Vagn Christensen sagde, at han ville sende mig yderligere bemærkninger til sin korte bemærkning. På den måde kan man ikke få optaget ting i Tidende. Det må ske fra talerstolen eller via udvalgene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 66 stemmer (KF, V, FP, CD, RV og KRF) mod 61 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.